

Motion till riksdagen

1987/88:Sf17

av Karin Israelsson m. fl. (c)

med anledning av prop. 1987/88:99 om förbättrat
bilstöd till handikappade

Den mest centrala utgångspunkten för handikappolitiken måste vara att bereda handikappade möjlighet att på lika villkor som andra delta i yrkes- och samhällsliv, att delta i utåtriktade aktiviteter och ha möjlighet till ett rikt socialt liv. Mot den bakgrunden har insatser på kommunikationsområdet varit centrala.

Möjligheterna att utnyttja egen bil innebär för många handikappade och deras familjer avgörande vinster vad gäller livskvalitet. Mot denna bakgrund har det funnits skäl vara kritisk över att proposition i anledning av bilstödsutredningen dröjt så länge. Det är ändå värdefullt att när förslag nu kommer dessa innebär väsentliga förbättringar för de handikappade.

Genom att allt fler nu får möjlighet till bilstöd kommer många handikappade att kunna klara av sina transporter på ett mera oberoende sätt än vad som är fallet när de är hänvisade till enbart färdtjänst. Bl. a. detta innebär så stora besparingar för samhället att, som propositionen framhåller, bilstödsreformen är självfinansierad inom fyra år. För vår del vill vi i sammanhanget understryka att rätten till bilstöd inte får tas till intäkt för minskad rätt till färdtjänst sett utifrån den enskildes perspektiv.

Det faktum att ett utvecklat bilstöd inte bara är en fördel för de handikappade utan också på sikt leder till samhällsekonomiska vinster understryker att den föreslagna reformen enbart måste ses som ett första steg.

Särskilt den grupp handikappade som inte haft arbete och är i åldern 49–65 år kan orimligt drabbas av de föreslagna begränsningarna. Den som får ett bilstöd vid t. ex. 43 års ålder kommer med de föreslagna reglerna att gå miste om stöd när nästa stöd kan bli aktuellt efter 7 år. Denna regel leder antingen till ett onödigt fifflande för att få bilstöd enligt undantagsreglerna eller till orättvisa mellan individer vars ålder kan skilja några månader. Enligt vår mening bör riksdagen redan nu klara ut att tillämpningen av reglerna skall ske på sådant sätt att den som har bilstöd inte omedelbart går miste om detta vid 49 års ålder.

Eftersom de långsiktiga samhällsekonomiska vinsterna uppkommer i lika hög grad för människor i åldern 49–65 år som för alla andra handikappade är det rimligt att riksdagen redan nu uttalar sin avsikt att dessa skall få stöd när det nya bilstödet efter några år har kunnat utvärderas.

Enligt vår mening är det angeläget att visa stor generositet i lägen där

kostnaderna för bil, på grund av handikappet, blir väsentligt större än för andra individer. Detta kan gälla också föräldrar till handikappade barn. Vi vill understryka vad statsrådet i detta sammanhang anför om behovet av noggrann prövning. Men i och med en sådan prövning finner vi det vara möjligt och riktigt att i vissa fall också kunna utge bilstöd till föräldrar med handikappade barn över 18 år.

Som framhålls i propositionen är det få handikappade föräldrar med barn under 18 år som inte kan få bilstöd. Enligt vår mening är det därför onödigt att införa en särskild kategori för denna grupp. Vi anser det rimligt att till bestämmelserna för den andra gruppen (dvs. alla upp till 65 år som har bilstöd) med en uttrycklig tilläggsbestämmelse också räkna handikappade föräldrar med barn under 18 år. Härigenom skulle dessutom stödmöjligheterna för denna lilla grupp bli bättre. Genom den nya gruppstillhörigheten får de helt bilstöd.

Hemställan

Med stöd av det anförda hemställs

1. att riksdagen beslutar att som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts beträffande den fortsatta utbyggnaden av bilstödet för handikappade,
2. att riksdagen beslutar som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts om möjligheter till bilstöd också efter 49 års ålder,
3. att riksdagen beslutar som sin mening ge regeringen till känna vad som anförts beträffande bilstöd till föräldrar med handikappade barn,
4. att riksdagen beslutar att handikappade föräldrar med barn skall kunna få bilstöd enligt de grunder som angivits i motionen.

Stockholm den 3 mars 1988

Karin Israelsson (c)

Ulla Tillander (c)

Rune Backlund (c)

Kersti Johansson (c)

Ingbritt Irhammar (c)

Rosa Östh (c)

Stina Gustavsson (c)

Gunhild Bolander (c)